



פרשת בהר

השבת - בסיס לבית היהודי

משיחת כ"ח אייר תשמ"ח – לנשי ובנות חב"ד

כשהיו בני-ישראל במדבר, ציווה הקב"ה על משה רבנו להכין אותם לקראת הכניסה לארץ-ישראל, כדי שיידעו כיצד להתנהג שם.

מסופר בכתוב, שהקב"ה ציווה על משה לומר לבני-ישראל: "כי תבואו אל הארץ... ושבתה הארץ שבת לה".

פירוש הדברים: עם כניסתכם לארצכם, ארץ-הקודש - אותה הבטיח הקב"ה, כאמור בהמשך הפסוק, לתת לבני-ישראל - מה יהיה עליכם לעשות? "ושבתה הארץ שבת לה", האדמה צריכה לנוח, לקיים את מצוות השמיטה, מתוך ידיעה שזוהי "שבת לה".

שמירת השמיטה מקדשת את האדמה, בכך שאנו מקשרים אותה בגלוי עם קיום מצוותו של הקב"ה.

נשאלת השאלה: על-פי דין, שנת השמיטה היא השנה השביעית; תחילה עובדים את האדמה שש שנים, ורק לאחר-מכן מקיימים את מצוות השמיטה, "ושבתה הארץ".

מדוע, אם-כן, נצטווה משה רבנו להתחיל את הכנתם של בני-ישראל לקראת הכניסה לארץ במצוות השמיטה, אותה עתידים הם לקיים שנים לאחר כניסתם לארץ?! לכל-לראש היה עליו להכין אותם בנושאים החיוניים מיד עם כניסתם, ורק לאחר-מכן לעסוק בעניינים שיבואו שנים רבות לאחר-מכן!

אחת התשובות לכך: כשאנו מתבוננים בהתנהגותה של עקרת-בית אמיתית - אפילו לא-יהודייה, ועל אחת כמה וכמה יהודייה - אנו רואים שכשהיא "נכנסת לארץ", כשהיא פונה להקים את ה"ארץ" האישית שלה, ביתה ומשפחתה, דבר הדורש בעלות על בית, כלים ורהיטים ועוד, כדי שיהיה זה בית אמיתי, בית מואר ומלא-חיים - הרי עקרת-בית אמיתית, כשהיא מקימה את ביתה, מראש היא אינה מסתפקת בכך שהבית יתאים רק לתנאים של יום-חול, כלומר שיהיו בו רק הצרכים החיוניים; עקרת-בית אמיתית בונה את ביתה הגשמי כך שיהיה גם בית של שמחה, בית שבו ייערכו שבתות, מתוך שמחה, חיות והרחבה, ועל אחת כמה וכמה שיחוגו בו את החגים, הנקראים "מקראי קודש", כלומר שקדושתה של השבת "נקראת" ומובאת אל תוכם, וכך הם הופכים לחגים.

מובן שהבעל מספק לה את כל הכסף הדרוש לשם כך, כדי שהדבר יהיה מתוך שפע והרחבה; יהודי צריך להתכונן לחג ולשבת בהרחבה, בשמחה ובנועם, ו"לא תחסר כל בה", חס-ושלום.

אדרבה - השפע מספיק גם לאורחים, כמנהג ישראל שנוסף על בני המשפחה מוזמנים גם אורחים, שכן שמחת חג אמיתית היא כשאורח משתתף בה, וכן בנוגע לשמחת השבת.

ואזי מברך הקב"ה ומבטיח: "כי תבואו אל הארץ" - כשאשה יהודייה נכנסת לביתה ולחיי המשפחה שלה, היא זוכה מיד לכל ברכותיו של הקב"ה - "ושבתה הארץ", כלומר שכבר ביום הראשון מוכנה היא לחגוג בביתה שבתות וחגים, ואף להזמין אורחים, מבלי שהדבר יצר לה; אדרבה: הדבר ירחיב גם את שמחת השבת והחג שלה - שהרי יש לה אורחים! וכך יהיה ביתה לדוגמא חיה לכל הנשים והנערות היהודיות שסביבה, שמסיבה כלשהי לא היו בנות מזל ולא זכו לחוות זאת בעצמן על-ידי חינוך יהודי אמיתי.

ביתה יהווה דוגמא זוהרת כך שגם הן יעשו כך.

